

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 72 / 20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1.		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 23 października 2019 r. w sprawie II K 1271 / 18			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			

# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty			

wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

			-		
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		-			
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu			
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)					

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
	<p>1. Zarzut obrazy przepisów prawa procesowego, mającej wpływ na treść wyroku, tj. art. 7 kpk i 5 § 2 kpk,</p> <p>2. Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, mający wpływ na treść zaskarżonego wyroku</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Wskazana przez Sąd I instancji ocena dowodów nie jest ani			

dowolna, ani
nielogiczna, nie
pozostaje też w
sprzeczności z
doświadczeniem
życiowym.

Poprzedzona
została
ujawnieniem w
toku rozprawy
całości kształtu
okoliczności
sprawy i
stanowiła wynik
rozważenia
wszystkich
okoliczności
przemawiających
zarówno na
korzyść, jak i
na niekorzyść
oskarżonego.

Została też
należyte – z
uwzględnieniem
wskazań wiedzy
i doświadczenia
życiowego –
argumentowana
w uzasadnieniu.

Nie doszło także
do naruszenia
zawartej w art. 5
§ 2 kpk reguły
in dubio pro
reo, albowiem
dowody, które
przywołał sąd
I instancji w
uzasadnieniu
zaskarżonego
wyroku ponad
wszelką
wątpliwość
wskazują, iż A.
U. dopuścił się
zarzucanego mu
czynu. Chodzi tu
przede
wszystkim o

zeznania
pokrzywdzonego,
co do których
nie było powodu,
aby
zdyskredytować
je w zakresie, w
jakim
wskazywał,
kiedy i w jakich
okolicznościach
doznał obrażeń
ciała opisanych
w akcie
oskarżenia, a
zwłaszcza, że
sprawcą tych
obrażeń jest
oskarżony.
Odtwarzanie w
oparciu o nie
ustaleń
faktycznych nie
budzi
zastrzeżeń. Sąd I
instancji
zasadnie
zauważał, iż
pokrzywdzony w
informowaniu o
pobiciu go przez
oskarżonego był
konsekwentny.
Twierdził tak od
samego
początku, także
zaraz po
zdarzeniu – tak
funkcjonariuszom
policji, którym je
zgłaszał (por.
zeznania
świadka W. S.),
jak i personelowi
medycznemu,
udzielającemu
mu pomocy
medycznej w
Gminnym
Ośrodku (...) w

K. (zapis w dokumentacji: „ pacjent zgłasza pobicie przez sąsiada w dniu dzisiejszym ”) oraz w Szpitalu (...) w R. (gdzie w karcie wizyty w poradni chirurgicznej w części odnoszącej się do pozyskanego od pacjenta wywiadu odnotowano zapis: „ wczoraj pobity przez sąsiada – teścia syna ”).

Pomiędzy oskarżonym, a pokrzywdzonym od pewnego czasu istniał stan napięcia i niechęci, co uwiarygadnia, że pod wpływem artykułowanych przez pokrzywdzonego pretensji i związanych z tym emocji, oskarżony mógł utracić panowanie nad sobą i zareagować w sposób nazbyt ekspresyjny.

Trudno też pogodzić z logiką i doświadczeniem życiowym – a one wszak stanowią

kryteria, w oparciu o które należy dowody oceniać – że S. M. doznał obrażeń w innych okolicznościach, aniżeli przez niego przedstawiane, by po chwili od razu bezzasadnie przypisywać je oskarżonemu. Prezentowana przez A. U. oraz członków jego rodziny wersja, że to właśnie pokrzywdzony był osobą agresywną i jedyną, która używała (wobec nich) przemocy fizycznej, jest niewiarygodna, skoro rzekome obrażenia, które pokrzywdzony miał u nich wywołać, nie zostały potwierdzone jakąkolwiek dokumentacją medyczną. Także z zeznań interweniującego w związku z zajściem funkcjonariusza W. S. nie wynikało, by A. U. o takiej przemocy ze strony pokrzywdzonego „ na gorąco ”

temu policjantowi cokolwiek wspominał. Obrażeń tych funkcjonariusz także nie zaobserwował. W tym świetle forsowana w apelacji wersja, że agresywnie się zachowujący pokrzywdzony doznał obrażeń wskutek samoistnego upadku, nie jawi się jako przekonująca. Odnotować także należy, iż jakkolwiek takiej wersji powstania obrażeń u pokrzywdzonego biegły lekarz nie wykluczył, to jednak uznał ją za mało prawdopodobną – w jego ocenie rozpoznane u pokrzywdzonego zadrapania na szyi „raczej nie powinny powstać w wyniku upadku”. W ocenie biegłego bardziej prawdopodobnym jest, że poszkodowany był duszony za gardło i bity po głowie. Nie można się także zgodzić ze skarżącym, że z

uwagi na wiek i stan zdrowia oskarżony nie byłby w stanie zachować się wobec pokrzywdzonego w sposób przez niego opisywany. Jak słusznie zauważył sąd I instancji, skoro oskarżony jest w stanie wykonywać jeszcze prace polowe, to nie sposób uznać, że nie jest zdolny do duszenia pokrzywdzonego i zadawania mu uderzeń ręką. Jego wiek i stan zdrowia co najwyżej mogły stanowić ograniczenia zadawania uderzeń silnych i z tym też wiązać należy, iż obrażenia, które w ten sposób wywołał, były nieznaczne.

Wniosek

o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzuconego czynu

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

<p>Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>sąd I instancji poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne oraz w ich świetle zasadnie uznał, iż zachowanie oskarżonego wyczerpywało dyspozycję art. 157 § 2 kk oraz art. 190 § 1 kk, a w tej sytuacji brak było podstaw do korekt zaskarżonego wyroku w kierunku postulowanym przez skarżącego</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>1.</p>	<p>Stosownie do treści art. 455 kpk, nie zmieniając ustaleń faktycznych, sąd odwoławczy poprawił błędną kwalifikację prawną</p>	

	przypisanych oskarżonemu zachowań	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
Jeżeli sprawca, w tym samym miejscu i czasie, równocześnie artykułuje groźby pozbawienia życia oraz podejmuje czynności zmierzające do naruszenia czynności narządów ciała tego samego pokrzywdzonego, to jego zachowanie uznać należy za jeden czyn zabroniony, wyczerpujący jednocześnie (kumulatywnie) znamiona dwóch przepisów części szczególnej kodeksu karnego, tj. art. 157 § 2 kk i art. 190 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.		
5. ZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		

0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zwiężle o powodach utrzymania w mocy		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany	
0.0.1Zmiana kwalifikacji prawnej przypisanego oskarżonemu czynu		
Zwiężle o powodach zmiany		
opisano powyżej		
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu		

pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	

Zwięźle o powodach uchylecia		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Wobec nieuwzględnienia apelacji obrońcy oskarżonego, stosownie do treści art. 636 § 1 kpk, został on obciążony kosztami procesu ujętymi w punktach 2 i 4 w całości	
7. PODPIS		